

[J. Oskar Andersen.]

kom andre Planer til Drøftelse, saa er det ganske naturligt, at der er Mennesker, der mener, at det dog var rigtigt, om man i en saa stor og indgribende og for det danske Samfund som saadant saa betydningsfuld Sag som denne fik undersøgt, om der ikke var Mulighed for at skaffe bedre Forhold til Veje, end man faar med det Projekt, der skal løse dette Spørgsmaal. Til Løsning af Museumssagen har man kunnet anvende to Samlinger — idet jeg nu haaber, at denne Sag alligevel gaar i Orden, skønt det jo ser noget trist ud i Øjeblikket —, og naar man med Hensyn til en saa vigtig Sag har kunnet finde det rimeligt at anvende to Samlinger paa Drøftelse af den, synes jeg ikke, der er noget som helst mærkeligt i, om der gaar nogen Tid, inden den endelige Afgørelse med Hensyn til det kongelige Teater træffes, naar dette Ministerium — jeg gentager, hvad jeg sagde før — har faaet Tilslutning i det mindste fra 3 Partier til, at Løsningen skal ske paa Basis af denne Tanke, som jeg ogsaa finder var en lykkelig Tanke.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen forstod ikke Logikken i de forskellige Udtalelser, jeg fremsatte i Eftermiddags. Den ene Udtalelse gaar ud paa, at jeg vilde til en vis Grad have foretrukket at leje en Scene for derigennem at faa Sikkerhed for, hvor stort Publikum man kunde skaffe sig, og den anden gik ud paa, at jeg troede, at den foretagne Opstilling vilde holde. Jeg kan ikke erkende, at der ligger nogen Modsetning deri. Risikoen er der jo fornuftigvis, det vil jo ingen kunne benægte, men jeg tror paa, at det vil holde. Men ligesom Ministeren og ligesom enhver anden maa jeg naturligvis erkende, at givet er det ikke, men denne Sikkerhed vilde man kunne have skaffet sig, hvis man havde lejet en Scene. Jeg har jo ikke paa noget Tidspunkt modsagt, at denne Ordning i mange andre Henseender — og navnlig med Hensyn til Udgiftssiden — er saa langt bedre end dette at leje en Scene, saaledes at det økonomiske Resultat altsaa, for saa vidt Antagelserne med Hensyn til Besøget slaar til, bliver meget bedre, end hvis man havde lejet.

Med Hensyn til den nuværende Ledelse skal jeg udtale, at for mig kan en Leder ikke blive slet, fordi han er udnævnt af en Minister, som ikke er min politiske Meningsfælle; den Ting har for mig intet med denne Sag at gøre. Jeg ser paa dette: Hvordan er de økonomiske Resultater under

den Ledelse, vi nu har? Og der har jeg dog Indtrykket af, at selv det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen maa erkende, at paa dette specielle Punkt har man ikke noget at beklage sig over. Og da det, der sætter hele denne Sag i Bevægelse, er økonomiske Betragtninger, er det jo dog ikke et Spørgsmaal, der er helt uden Værdi. Og naar man altsaa erkender, at den nuværende Ledelse paa dette Punkt ikke er helt at foragte, synes jeg ogsaa, man skal være forsigtig med at kritisere den alt for stærkt.

Ibsen: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen mente, at man meget godt kunde udstrække denne Debat til næste Samling, naar man kunde behandle Museumssagen gennem to Samlinger. Jeg maa dog sige, at jeg synes, det vilde være meget sørgeligt, om Museumssagen skulde trækkes i Langdrag. Men der er dog et særligt Moment, som gør sig gældende i denne Sag, det er det rent økonomiske. Jo længere man venter med at gennemføre dette, og jo længere det kongelige Teater vedblivende drives paa denne Maade, stadig med et meget betydeligt Underskud —, jo mere vil Utaalmodigheden vokse hos Vælgerbefolkningen, som skal betale dette Underskud, og der vil i dette høje Ting blive mindre og mindre Stemning for at vedblive med at bevilge disse Penge. Paa den anden Side vil jeg gøre opmærksom paa, at det gælder jo ogsaa for Radiofonien om at faa en saa hurtig og saa sparsommelig Maade at indrette sig paa som muligt, ogsaa af Hensyn til Lytterne. Endelig paa Baggrund af de Sparsommelighedshensyn, man har taget i den senere Tid, vil jeg finde det uheldigt, om man nu bliver ved at tærskes Langhalm paa denne Sag og udsætter den, for jo længere det trækkes i Langdrag, jo større vil Bekostningen blive baåde for det kongelige Teater og for Radiofonien. Derfor mener jeg, at denne Sag saa hurtigt som muligt bør løses.

J. Oskar Andersen: Naar man taler om Sparsommelighed, vil jeg gøre opmærksom paa, at den „bedste“ Løsning i denne Sag maaske kunde vise sig at være saa sparsommelig, at det meget vel kunde betale sig at opsætte en Færdigbehandling af dette Spørgsmaal, navnlig naar den foreliggende Plan paa saa mange Punkter viser sig at være Genstand for stor Kritik.

Desuden er der en anden Side af Sagen, som jeg vil henviser til. Der har været krævet betydelige Nedsættelser bl. a. af Gagerne paa det kongelige Teater, og der